

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Разград, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН ТРОЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на четвърти юли
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Атанас Д. Х.
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Светлана Л. Илиева
в присъствието на прокурора Ив. Р. Р.
като разгледа докладваното от Пламен М. Драганов Частно наказателно дело
№ 20223300200172 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 32, ал. 1 във вр. с чл. 16 от Закона за признаване, изпълнение
и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови
санкции (ЗПИИРКОРНФС).

Образувано е по постъпило в Окръжен съд - Разград Удостоверение по чл. 4 от
Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на ЕС относно прилагането на принципа на
взаимно признаване на финансови санкции, издадено въз основа на постановено от
несъдебен орган – Централна служба “Глоби и парични санкции“ на Полицейски президиум
Райнпфалц, Решение рег. № 23.7501278.5, постановено на 25.06.2021 г., влязло в сила на
13.07.2021 г., с което по отношение на българския гражданин ОРХ. З. ХР., с установено след
справка в НБ"Данни" ЕГН *****, с настоящ адрес в с. Райнино, общ. Исперих, е била
наложена финансова санкция - глоба в размер на 70 евро и съдебни разходи в размер на
28.50 евро за допуснатото нарушение, изразяващо се в това, че като водач на лек автомобил
автомобил с регистрационен номер СС 8533 АТ, движейки се в землището Хайлигенрот по
федерална автомагистрала 3 при 88.070 километър при посока на движението гр. Кьолн, е
превишил максимално допустимата скорост извън населени места с 25 км/ч. Допустима
скорост: 100 км/ч. Установена скорост (след приспадане границата на толерантност): 125
км/ч.

Нарушението е било констатирано на 09.05.2021 г. в 02:32 часа и същото е
квалифицирано като административно нарушение, което се санкционира по реда на чл. 41,

ал. 1 във вр. с чл. 49 от Правилника за движение по пътищата (StVO), чл. 24 от Закона за движение по пътищата (StVG), 11.3.4 от Федералния каталог за финансови санкции (Bkat).

В съдебното заседание прокурорът взема становище за основателност на направеното искане за признаване и изпълнение на решението за наложената финансова санкция.

Засегнатото лице ОРХ. З. ХР., редовно призован, се явява в съдебно заседание лично.

Съдът констатира, че засегнатото лице ОРХ. З. ХР. е неграмотен и не владее български език. Предвид на това му бе назначен преводач и служебен защитник.

Назначеният служебен защитник адв. Г.А. изразява становище за наличие на основания за признаване на решението за налагане на финансова санкция и предоставя на съда да вземе решение.

Съдът като се запозна с доказателствата по делото, установи следното:

Изпратеното за признаване по реда на чл. 30 и следващите от ЗПИИРКОРНФС Удостоверение по чл. 4 от Рамковото Решение 2005/214 на Съвета, издадено въз основа на Решение на несъдебен/полицейски орган във Федерална Република Германия, е било постановено по повод констатирано административно нарушение, което с оглед фактическото му описание: като водач на лек автомобил е превишил максимално допустимата скорост извън населени места с 25 км/ч., съставлява административно нарушение и по българското законодателство.

С оглед естеството на допуснатото административно нарушение, безспорно съставляващо поведение, което нарушава правилата за движение по пътищата, двойната наказуемост не е с решаващ характер, защото макар и налична, с оглед условието на чл. 30, ал. 2, т. 1 от ЗПИИРКОРНФС, в случая се явява извън кръга на обсъжданите предпоставки.

Проверката на представеното Удостоверение позволява извод за неговата законосъобразност от формална гледна точка, доколкото същото е надлежно подписано, а съдържанието му е удостоверено от компетентния орган на издаващата държава и е придружено е с изискуемия превод на български език. Издадено е по предвидения в чл. 4, ал. 1 ЗПИИРКОРНФС образец и е постъпило по един от начините за надлежна кореспонденция, посочени в чл. 9, ал. 3 от ЗПИИРКОРНФС.

Удостоверението, на следващо място е законосъобразно и по същество, доколкото преценявайки същото и материалите по делото, и след съпоставка с предвидените в ЗПИИРКОРНФС правни изисквания, съдът не установи която и да е от предвидените предпоставки за отказ.

1. Представеното Удостоверение е пълно и отговаря на Решението, приложено по делото, като имената на лицето, местоизвършването на нарушението, размера на наложената финансова санкция, референтния номер на преписката, по която е издадено Решението и датата на издаване са идентични с отразените в преведеното Удостоверение.

2. Съгласно посоченото от компетентния изпращащ орган на обстоятелство, че в изпълняващата държава не е постановено решение срещу същото лице за същото деяние и

че няма такова решение, което е изпълнено в държава, различна от решаващата или изпълняващата държава(б. "з", т. 1, б. "б" от Удостоверението), не е налице условието за отказ по чл. 35, т. 2 от ЗПИИРКОРНФС.

3. Не са налице и основания за отказ от признаване и изпълнение, свързани с особеното качество на българския гражданин, спрямо когото е издадено Удостоверението. Видно от установените пълни данни за самоличността на ОРХ. З. ХР., същият е пълнолетен - роден е 06.04.1993 г. и съгласно българското законодателство е наказателно и административно отговорен, а с оглед социалния и обществен му статус, не е лице, по отношение на което съществува законодателно предвиден имунитет или привилегия, правещи изпълнението на решението недопустимо. В този смисъл не са налице и основанията за отказ от признаване и изпълнение, предвидени в чл. 35, т. 8 и т. 4 от ЗПИИРКОРНФС.

4. Не са налице и основания за отказ, изведени от материално правните предпоставки за действие на постановеното Решение и наложената със същото финансова санкция за административно нарушение. Видно от констатираното време на извършване на нарушението, влизането в сила на същото и местоизвършване на нарушението – изпълнението на решението НЕ Е с изтекла давност по българското законодателство, която съгласно чл. 285, ал. 1 от АПК е пет години от влизане в сила на акта, НЕ СЕ ОТНАСЯ за деяние, подсъдно на български съд или за деяние, което според българското законодателство да се счита извършено изцяло или отчасти на територията на България, или за деяние, което да е било извършено извън територията на издаващата държава и за което българското законодателство да не позволява предприемане на наказателно производство. В този смисъл не са налице основанията за отказ от признаване и изпълнение, предвидени и в чл. 35, т. 3 и т. 5 от ЗПИИРКОРНФС.

5. Посоченият в Решението и в представеното Удостоверение общ размер на наложената финансова санкция е 98,50 евро, от които 70 евро глоба (чл. 3, ал. 1, т. 1, ЗПИИРКОРНФС) и 28,50 евро административни разходи (чл. 3, ал. 1, т. 3, ЗПИИРКОРНФС), което е над предвидената в чл. 35, т. 6 минимална санкция от 70 евро, поради което и не е налице и отрицателната предпоставка по чл. 35, т. 6 от ЗПИИРКОРНФС.

6. Не е налице на следващо място и основанието, изведено от неизпълнение на процесуалните изисквания, свързани с гарантиране правото на защита на наказаното лице, обобщени в условията по чл. 35, т. 9, т. 10 и т. 11 от ЗПИИРКОРНФС. Съгласно б. "з" т. 2 б. "б" от представеното Удостоверение, производството е било писмено и в съответствие със законодателството на издаващата държава – ФРГ, засегнатото лице е било уведомено лично/или чрез упълномощен според националния закон представител, относно правото си да обжалва решението, както и сроковете за обжалване. Съгласно б. "ж", т. 1, б. iii от Удостоверението, издаващата държава е потвърдила реализираното право на засегнато лице, което надлежно уведомено, е имало възможност да отнесе въпроса до съд по наказателни дела. В този смисъл гаранциите, предвидени с разпоредбите на чл. 35, т. 10 и т. 11 от ЗПИИРКОРНФС, са били спазени, респективно не са налице основанията за отказ от

признаване и изпълнение, посочени в тези разпоредби.

При извършената справка за фиксинга на БНБ към датата на постановяване на Решението – 25.06.2021 г. (чл. 16, ал. 8 от ЗПИИРКОРНФС) е видно, че при обявения курс от 1.95583 лева, равностойността на 98,50 евро се равнява на 192,65 лв.

По изложените съображения, съдът намира, че са налице законовите изисквания за признаване и допускане изпълнение на процесното Решение за налагане на финансови санкции, поради което и същото следва да бъде признато и изпратено за изпълнение на компетентния орган, съгласно чл. 6, ал. 2 от ЗПИИРКОРНФС, а именно НАП.

Ето защо и на основание чл. 6, ал. 1 и чл. 31, ал. 1 от ЗПИИРКОРНФС Окръжен съд - Разград:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Решение рег. № 23.7501278.5, постановено на 25.06.2021 г., влязло в сила на 13.07.2021 г., издадено от несъдебен орган на Федерална Република Германия - Централна служба "Глоби и парични санкции" на Полицейски президиум Райнпфалц, с което по отношение на българския гражданин ОРХ. З. ХР., с ЕГН *****, е била наложена финансова санкция - глоба в размер на 70 евро и административни разходи в размер на 28.50 евро, общо 98,50 евро и с обща равностойност в българска валута от 192,65 лева, за допуснато на 09.05.2021 г. в 02:32 часа във ФРГ административно нарушение, квалифицирано и санкционирано по чл. 41, ал. 1 във вр. с чл. 49 от Правилника за движение по пътищата (StVO), чл. 24 от Закона за движение по пътищата (StVG), 11.3.4 от Федералния каталог за финансови санкции (Bkat).

ПРЕПИС от настоящото решение да се изпрати незабавно на Национална агенция за приходите за изпълнение по реда на Закона за Националната агенция за приходите и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След получаване на решението НАП незабавно да уведоми настоящия съд, както за предприетите действия по изпълнение на решението на основание чл. 36 във вр. с чл. 22, ал. 2 от ЗПИИРКОРНФС, така и за резултата от същите, с оглед изпълнение задължението на съда по чл. 38, ал. 1, т. 4 от същия закон.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно компетентния орган на издаващата държава, посочен в Удостоверението, б. "в", за пълното признаване на решението, като с оглед изричното отбелязване на издаващата държава, че желае да бъде уведомена чрез формулярите, прикачени на сайта EJM (European Judicial Network) и с оглед резултата, следва да се изготви Формуляр 2.

Копие от Уведомлението да се изпрати незабавно на Министерството на правосъдието на Република България.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд - Варна в седмодневен срок от днес, като обжалването не спира изпълнението на решението (чл. 20, ал. 1, изр. последно от ЗПИИРКОРНФС).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____